

تیتراهای امروز

پروژه بیمارستان ۲۱۲ تختخوابی امام خمینی (ره) شهر یار پس از ۲۳ سال توقف، در دولت سیزدهم تکمیل و توسط رئیس‌جمهور افتتاح شد

برای سلامتی شهریار

اعتراف پلیس رژیم صهیونیستی: با لگد ارتش در ۱۷ اکتبر به جشنواره موسیقی نوا حمله کرد

جنایت باملودی دروغ

افشای سنی‌ان و دلیلی تلگراف از دروغ اسرائیل درباره زیرساخت‌های نظامی حماس در بیمارستان شفا

اظهار نظر فدا اسرائیلی ایلان ماسک خشم استود یوهای هالیوود را برانگیخت

معادله ایکس

در بی فشار هالیوودی‌ها، ماسک از موضع فدا اسرائیلی خود عقب‌نشینی کرد

ایران - مراکش از جام جهانی بزرگسالان تا جام جهانی نوجوانان

باز هم می‌توانیم

ایران بهتر از انگلیس: ۴۶ حمله در یک بازی

رهبر انقلاب در بازدید از نمایشگاه نیروی هوافضای سپاه با اشاره به شکست صهیونیست‌ها در غزه، بر ناکامی آنها در رسیدن به پیروزی تأکید کردند

نمی‌توانند حماس را شکست دهند

پرونده «وطن امروز»: بررسی مرادوات تجاری رژیم صهیونیستی و تأمین‌کنندگان انرژی و کالاهای مصرفی آن واردات رژیم صهیونیستی بیش از ۹۲ میلیارد دلار است که بخش عمده آن از کشورهای آسیایی و اسلامی است

صفحات ۲ و ۳

شکست یک استراتژی قدیمی در بیمارستان شفا

به ربهی یاسر عرفات اسلحه را بر زمین گذاشت و تبعید دور و دراز به تونس را برای سازش مقابل اشغالگران پذیرفت، در ذهن بدبین‌ترین سازشکاران نیز نمی‌گذشت تنها به فاصله چند ماه از کوچ اجباری، یک قتل‌عام دیگر در پیش باشد. کشتار دسته‌جمعی و خشونت‌آمیز صبرا و شتیلا عملی‌ترین پاسخ صهیونیست‌ها به استراتژی سازش عرفات بود. آنچه در صبرا و شتیلا رخ داد، تنها یک قتل عام نبود، بلکه اقدامی عمده برای هراس آفرینی به حساب می‌آمد. فالانها با چراغ سبز شارون (که او هم بعدها از فرماندهی کشتار به نخست‌وزیری اشغالگران رسید) خشن‌ترین شکل مرگ را برای دست‌های خالی تجویز کرده بودند؛ تا آنجا که یکی از معدود افرادی که از فاجعه جان سالم به در برده بود، گفت: «فجیع‌ترین صحنه‌ای که دیدم مربوط به همسایه‌مان بود. سر کودک شیرخواره ۴ ماهه‌اش را مقابل چشمانش جدا کردند و سپس خود او را کشتند». صبرا و شتیلا نه فقط یک کشتار؛ که یک مانور رعب برای دیگر فلسطینی‌ها بود؛ مانوری که بارها و بارها تکرار شد و در تهاجم امسال به غزه بیشتر.

۲- ضربه حیثیتی مقاومت اسلامی فلسطین به رژیم صهیونیستی در «توفان الاقصی» اشغالگران را در موقعیت بی‌پاسخی قرار داد. آنها برای حفظ وجهه خود تقریباً هیچ گزینه ممکنی را پیدا نمی‌کردند. آنها در ابتدای امر سراغ آشناترین گزینه یعنی حمله به زنان، کودکان و بیماران رفتند. حمله به بیمارستان‌های معمدانی و پس از آن حمله به دیگر پناهگاه‌ها، مدارس و... در چارچوب همین گزینه بود. صهیونیست‌ها به دنبال افزایش تعداد شهدای غزه بودند که نزدیک به ۵۰۰۰ نفر آنان را کودکان تشکیل می‌دادند. در این میان حرکتی همچون بمباران بیمارستان‌ها را باید به‌عنوان بخشی از استراتژی هراس درک کرد. ارتش پر ادعای صهیونیست در ۴ هفته گذشته موفق به وارد کردن هیچ ضربه قابل قبولی به حماس نشده است، هیچ‌کدام از فرماندهان شناخته شده این گروه را نتوانسته دستگیر کند، هیچ‌کدام از اسرا را نتوانسته آزاد کند و خود نیز تاکنون بنا بر روایت رسمی‌اش بیش از ۶۰ سرباز خود را در میدان درگیری‌ها از دست داده است. از سوی دیگر زمان به ضررش در حال گذر است و شکست در زمین غزه نیز حیثیت

به رفته اقتدار و امنیتش را پیش از پیش بر باد می‌دهد. در این شرایط استراتژی هراس و ارتکاب جنایات بی‌سابقه تنها گزینه‌ای بوده که توانسته در پیش بگیرد؛ استراتژی کثیفی که در بلندمدت معادله جنگ را دستخوش تغییر نکرده است. ۳- حمله زمینی به بیمارستان شفا و به گلوله بستن بسیاری از مجروحان و مشایعت در به قتل رسیدن بیماران بستری در این مکان، مهم‌ترین عملیات مورد استناد صهیونیست‌ها بوده است. آنها از مدت‌ها قبل با طرح این ادعا که مقر فرماندهی حماس در زیرزمین بیمارستان شفاست، به آنجا یورش بردند اما نه تنها از رو کردن یک سند و نشانه نیز درمانده شده‌اند که در عمل فضاقت اطلاعاتی بزرگی را نیز برای خود به ارمان آوردند. نمایش تعدادی اسلحه، هارد کامپیوتر و علامت و نشانه روی دیوار باعث شد امتداد استراتژی هراس به یک رسوایی آشکار مبدل شود. در روزهای گذشته تمسخر گزارشی که یکی از فرماندهان نظامی رژیم صهیونیستی درباره حضور حماس در این بیمارستان داده بود، تبدیل به یک ژانر در شبکه‌های اجتماعی شد و بسیاری از کاربران با هجو ادعاهایی همچون علامت‌های روی دیوار و... نشان دادن اشغالگران در تحمل فریب

زمانی که «من‌اخین بگین» در قامت نخست‌وزیر اسرائیل این توصیف را از کشتار دیرپاسین به زبان آورد، تنها در حال تشریح عملیاتی نبود که چند دهه قبل فرماندهی‌اش را به عهده داشت. قتل‌عام به عنوان یک استراتژی، همواره از سوی اشغالگران در دستور کار قرار داشته است. زمانی که آنها چندصد زن و کودک بی‌دفاع را به شکل جنون آمیزی به قتل رساندند، در نظر داشتند با تثبیت این وحشت در ذهن و حافظه جمعی فلسطینی‌ها، هزینه مقاومت را برای آنها تا حدی بالا ببرند که هر مقاومتی یازی با جان زنان و کودکان نیز به حساب آید. ۳۴ سال پس از آن کشتار و زمانی که سازمان آزادی‌بخش

یادداشت

محمد سلخشور: ۱- «دستاوردهای بزرگ و غیرمنتظره‌ای بود. اعراب پس از شنیدن اخبار شش‌دچار هراس شدیدی شدند و پس از آن هرگاه صدای پای ما را می‌شنیدند با ترس از مقابل‌مان فرار می‌کردند؛ تا اینکه از ۸۰۰ هزار عربی که در آن هنگام در اسرائیل (فلسطین اشغالی) زندگی می‌کردند، به علت ترس که این ماجرا برای‌شان به ارمان آورد، جز ۱۶۵ هزار نفر باقی نماندند».

گزارش

های و هوسی دالان طویل ترانزیتی میان هند و دریای مدیترانه، حتی یک ماه هم طول نکشید. عملیات توفان الاقصی (۱۵ مهر) و دامنه‌دار شدن جنایت‌های رژیم صهیونیستی علیه نواز غزه باعث شد چشم‌انداز همکاری آمریکایی - اسرائیلی - هندی - سعودی - اماراتی برای قطع طریق جاده ابریشم دریایی، ظرف کمتر از یک ماه پس از امضای توافق‌نامه پر سر و صدای ۱۰ سپتامبر (۱۹ شهریور) در دهلی‌نو، در ابهام فرو رود. آن روز در حاشیه اجلاس گروه ۲۰ در دهلی‌نو، رهبران هندوستان، ایالات متحده، عربستان سعودی، امارات عربی متحده، اردن، اتحادیه اروپا، فرانسه، ایتالیا

غزه، گره کور خط هندی - غربی برای آنکه مشخص شود این کریدور فقط یک دالان اقتصادی نبوده و ابرپروژه امنیتی و امن‌سنگین در اقیانوس‌های هند و آرام - از جمله برنامه کواد - را برای محاصره چین شامل می‌شود، همان روز نازندرا مودی، نخست‌وزیر هند و جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا یک توافق مشترک بین‌دولتی را هم در این زمینه منعقد کردند. این پروژه جاه‌طلبانه، ابتدا به مثابه یک زلزله در ساختار ترانزیتی و اقتصادی جهان معرفی شد که تکمیل‌کننده کمربندی است که آمریکا قصد دارد برای محاصره رقیب بزرگ شرقی‌اش و رقابت با «بیتکار کمربند و جاده» چین ایجاد کند تا جایی که حتی گفته می‌شد کریدور هند تا اروپا، در همکاری‌های دهلی‌نو و پکن در قالب اتحاد بریکس به منظور جایگزینی نظم بین‌المللی غرب‌محور فعلی، اختلال ایجاد کرده است. این دالان تبدیل به مهم‌ترین پروژه ملی و بین‌المللی هندوهای افراطی حاکم بر شبه‌قاره شده و همین می‌تواند انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری مستقیم نجومی هند روی این طرح باشد. از طرف دیگر اتصال اقتصادهایی با سریع‌ترین رشد جهانی از خلال مرزهای پرتنش خاورمیانه و پر کردن شکاف‌های تاریخی در روابط بین کشورهای عربی و رژیم صهیونیستی، به عنوان چشم‌اندازی مثبت برای این طرح برشمرده می‌شود. تا اینجا کار

خود به افکار عمومی تا چه حد شکست خورده‌اند. این رسوایی از سوی دیگر با تأیید خبر شلیک اشتباه هلی‌کوپترهای رژیم صهیونیستی به شرکت‌کنندگان در فستیوال موسیقی در ۱۷ اکتبر همزمان شده است. این همزمانی در حالی است که صهیونیست‌ها بیشترین جنگ روانی را بر ۲ گزاره استوار کرده بودند: الف - حماس در حمله توفان الاقصی هدف اصلی خود را بر غیرنظامیان معطوف کرده بود. ب - حماس در غزه از بیمارستان‌ها گزاره‌ها در روزهای اخیر نه تنها بی‌اعتبار که تبدیل به ۲ مصداق رسوایی برای صهیونیست‌ها شد. ردیف شدن ادعاهای کذب همچون بریدن سر ۴۰ کودک اسرائیلی توسط حماس، حمله موشکی اشتباه جهاد اسلامی به بیمارستان المعمدانی، وجود اتاق فرماندهی جنگ در زیرزمین بیمارستان شفا و... عملاً روایت صهیونیست‌ها از شرایط و حوادث را کاملاً بی‌اعتبار کرد. از سوی دیگر ناکامی قابل پیش‌بینی در عملیات زمینی نیز استراتژی هراس را به عنوان سازوکاری جنایتکارانه برای ایجاد بازدارندگی تضعیف کرده است.

نگاه

اسرائیل ذیل فصل ۱۷

محمد کاظم آبراب لویی: فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد اختیارات شورای صلح و امنیت بین‌المللی» انجام دهد.

اجازه می‌دهد «چوهه هرگونه تهدیدی برای صلح، نقض صلح یا اقدام تجاوزگرانه» را تعیین کند و اقدامات نظامی و غیرنظامی را برای «برقراری صلح و امنیت بین‌المللی» انجام دهد. ۱- طبق ماده ۴۱ فصل ۷ منشور ملل متحد، شورای امنیت قدرت زیاد و گسترده‌ای برای ارزیابی تصمیم‌های گرفته شده در وضعیت‌های «تهدید صلح جهانی، تخطی از رویه‌های صلح یا اعمال خشونت و زور» در در سطح جهانی دارد. در چنین وضعیت‌هایی، کار شورا محدود به توصیه نمی‌شود و می‌تواند اقدامات جدی مانند استفاده از نیروهای مسلح نظامی برای نگهداری یا بازگرداندن صلح و امنیت جهانی انجام دهد. شورای امنیت پس از بیان دقیق کیفیت حقوقی یک وضعیت و قبول آن به عنوان تهدیدی برای صلح یا نقض صلح یا عملی تجاوزگرانه، ابتدا تصمیمات موقت اتخاذ می‌کند (تصمیم‌هایی که جنبه غیرنظامی دارد) تا از پیچیده‌تر شدن اوضاع جلوگیری کند. سپس در صورت نیاز، می‌تواند مجازات‌هایی از قبیل قطع کامل یا جزئی روابط اقتصادی، ارتباطات زمینی، هوایی، دریایی، پستی، تلگرافی، بی‌سیم و دیگر وسایل ارتباطی و همچنین قطع روابط دیپلماتیک را در نظر بگیرد و تمام دولت‌های عضو سازمان موظفند آنها را اجرا کنند.

چنانچه شورای امنیت تشخیص دهد اقدامات پیش‌بینی شده در ماده ۴۱ (مجازات‌های دیپلماتیک و اقتصادی) در حد کافی نبوده، می‌تواند از نیروهای نظامی، هوایی و دریایی یا هر وسیله دیگری که برای حفظ یا برقراری صلح و امنیت بین‌المللی لازم است (تصمیمات نظامی)، علیه دولت یا دولت‌های تهدیدکننده صلح یا ناقض صلح یا متجاوز استفاده کند. ۲- روز شنبه مردم جهان به وسعت همه کشورها به خیابان‌های ریخته‌خورد جنایات رژیم صهیونیستی در غزه را محکوم کردند. رژیم صهیونیستی از دیدگاه مردم جهان، تهدیدی برای صلح، نقض صلح و اقدامات تجاوزگرانه است. از دیدگاه بشر امروز، رژیم اشغالگر قدس مرتکب جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت شده و طی ۷۵ سال گذشته سرزمین ملتی را اشغال، مردم آن را آواره، خانه‌های آنها را ویران و زنان و کودکان و مردان آن را به فجیع‌ترین شکل ممکن به قتل رسانده است. کارنامه رژیم صهیونیستی در سازمان ملل حکایت از سرکشی و عصیان و نافرمانی از دهها قطعنامه‌ای دارد که علیه این رژیم صادر شده و حکم جلا و زور گوی آن برای اجرای قطعنامه‌ها پیش‌روی ارزش قائل نشدند و آنها را رعایت نکرده‌اند. ادامه در صفحه ۶